

Іванова Л.О.,

студентка II курсу факультету менеджменту і бізнесу ВП «Миколаївська філія КНУКіМ»;

Науковий керівник:

Борко Т.М., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри документознавства та інформаційних систем ВП «Миколаївська філія КНУКіМ», м. Миколаїв

ОЛЕКСАНДР СИЗОЗЕНКО ЯК ВИЗНАЧНА ПОСТАТЬ МИКОЛАЇВЩИНИ

Літературна Миколаївщина багата талановитими людьми. До них належить наш земляк, відомий український письменник, лауреат Державної премії України імені Т.Г.Шевченка, лауреат премії України імені Ю.Яновського, удостоєний стипендії Президента України Олександр Олександрович Сизоненко [1].

Олександр Сизоненко народився 20 вересня 1923 р. у селі Новоолександрівка Баштанського району Миколаївської області в родині хліборобів. Закінчив Баштанську середню школу в трагічний день початку Великої Вітчизняної війни – 22 червня 1941 р. Юному Олександру довелося пережити фашистську окупацію, як військовому пройти з боями від рідної оселі до Берліна. У боях за Берлін 28 квітня 1945 р. був тяжко поранений [2].

Після війни повернувся до Миколаєва. Вісім років працював робітником на Чорноморському суднобудівному заводі, закінчив Миколаївський педагогічний інститут. Працював на партійній роботі [5].

У 1949 р. Олександр Сизоненко публікує на сторінках журналу «Вітчизна» перше оповідання «Весна», а 1951 р. – виходить перша збірка оповідань «Рідні вогні». Одна за одною з'являються збірки оповідань та нарисів «Рідні краї» (1955), «Далекі гудки» (1957), «В батьківському краї» (1959), повісті «Зорі падають в серпні» (1957), «Для чого живеш на світі» (1961) [3].

Твори, що вийшли з-під його талановитого пера, зрозумілі та близькі кожному з нас, тим, хто народився і живе у степовому краї на Миколаївщині. Адже в його творах так гарно оспівано неповторну красу Баштанських степів: «Прекрасна наша земле! Її любим усім серцем, усю з самого пуп'янка свого, з перших кроків своїх. Ви можете вибирати на ній, що вам завгодно, а я вибираю Баштанку». Ці чудові рядки Олександра Олександровича зворушать душу кожного з нас, бо почуття до рідної домівки – це почуття світлого й ніжного, що людина навічно зберігає у своєму серці [4].

Згодом публікується його перший роман «Корабелі» (1960), який приніс автору громадське та літературне визнання. Працюючи упродовж довгого часу на Миколаївському суднобудівному заводі, письменник просто не міг не написати про звитяжні будні кораблебудівників. Він говорив: «Мені найбільше вдається не вигадане, а бачене, пережите, відчуте. Майже в усіх творах я відштовхувався від життя» [3].

У 1965 р. побачив світ знаменитий роман «Білі хмари». «Найдорожча, наймиліша, найулюбленіша моя книжка – «Білі хмари», – не раз зізнавався письменник. Розповідь у творі йде в двох часових вимірах, обіймаючи сучасне і раз по раз заглиблюючись у минуле. Твір дає нам можливість збагнути внутрішній світ й сенс життя таких звичайних людей, як батько розповідача, їх доброту і духовну щедрість [3].

1962 р. письменник переїздить до Києва, працює на кіностудії імені О. Довженка, згодом переходить на творчу роботу. Він став автором сценаріїв фільмів «Білі хмари», «Кайдашева сім'я» (1993), редактором фільмів «Тіні забутих предків» (1964), «Новели Красного Дону», «Загибель ескадри» (1965), «Та, що входить у море», «Криниця для спраглих» (1987) та інші [4].

Твори, що принесли письменникові громадсько-літературне визнання: романи «Білі хмари», «Корабелі», трилогія «Степ», «Була осінь» та «Мета». Вершиною творчості Олександра Сизоненка стала трилогія «Степ», «Була осінь», «Мета», за яку він у 1984 році удостоєний Національної премії імені Т. Г. Шевченка. Більше ніж через два десятиліття світ побачив розширений та допрацьований варіант цього монументального видання. На перетині 80–90-х років письменник створює гостроконфліктний роман «Далекий Бейкуш», в основу якого покладано реальну історію про боротьбу прогресивної громадськості проти спроб прокласти канал Дніпро – Дунай [5].

Творчий доробок О. Сизоненка досить значний – загалом перу визнаного класика вітчизняної літератури належать понад 30 романів, повістей, збірників оповідань та публіцистичних статей. присвячені рідній Миколаївщині та її мешканцям. Вони виходили російською, білоруською, англійською, німецькою, польською, та іншими мовами. Їх спільний тираж обчислюється мільйонами примірників [5].

Як і кожній талановитій особистості, Олександр Сизоненку дороге кожне слово, виношене біля серця. Бо написане – то вистраждане безсонням у постійних роздумах.

Література – це вічна загадка любові до життя. Як відомо, геніїв мало. Особливо в літературі та мистецтві О. Сизоненка можна сміливо назвати генієм пера. Це яскрава зірка, яка і досі світить на небосхилі краєзнавчої літератури.

Список використаних джерел:

1. Література рідного краю (Письменники Миколаївщини): Посібник-хрестоматія. / Уклад. і заг. ред. Н. М. Огренич – Миколаїв, 2003. – 212 с. – С. 63-74.
2. «Я – Ваш. До 80-річчя від дня народження»: бібліографічні матеріали/Баштанська центральна районна б-ка; Відповід. за випуск Г. І. Борщевецька; Уклад. Н. В. Іщенко – Баштанка, 2008. – 12 с.
3. Олександр Сизоненко: Доки й живу...: Біобібліографічний нарис / Баштанська центральна районна б-ка; Відповід. за випуск Г. І. Борщевецька; Уклад. Н. В. Іщенко. – Баштанка, 2013. – 28 с.
4. Старовойт, Л. В. Письменники Миколаївщини. Літературно-критичні матеріали до курсу «Літературне краєзнавство» [Текст]: навчальний посібник. – Миколаїв: Вид-во «Ілліон», 2007. – 132 с. – С. 38-43.
5. Сизоненко Олександр Олександрович. Літературна карта Миколаївщини [Електронний ресурс] / Центральна бібліотека ім. М. Л. Кропивницького ЦБС для дорослих м. Миколаєва: [веб-сайт]. – Режим доступу: <http://www.niklib.com/resource/karta.ua?id=36>. – Назва з екрана.

Карпенко К.О.,

студентка III курсу факультету менеджменту і бізнесу ВП «Миколаївська філія КНУКіМ»;

Науковий керівник:

Єрмолаєва Г.А.,

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри документознавства та інформаційних систем

ВП «Миколаївська філія КНУКіМ»,
м. Миколаїв

ВИКОРИСТАННЯ АДВЕТОРІАЛУ У ДРУКОВАНИХ ЗМІ НА ПРИКЛАДІ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ГАЗЕТИ "ВЕЧЕРНИЙ НИКОЛАЄВ"

Сьогодні в Україні зумовлено постійне зростання рекламного ринку. Інтенсивний розвиток рекламної комунікації є потужним інструментом продажу товарів та послуг, а також засобом активного економічного та технологічного вдосконалення, розвитку ЗМІ і визначає обличчя сучасної вітчизняної преси. Реклама у пресі має численну аудиторію, характеризуються високим ступенем привертання уваги. До того ж, реклама не тільки впливає на збут товарів та послуг, але й стає важливим джерелом формування ціннісних настанов, особливо для молодих громадян України, тобто має неабияке